

РЕШЕНИЕ

№ 73712

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7366** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. Ц. И., чрез адв. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 6, срещу Решение № 2233 от 13.05.2024 г. по НАХД № 2146/2024 г. на Софийски районен съд, НО, 111 – ти състав. Със съдебното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-010512/28.07.2023 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Г. Ц. И. за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, на основание чл. 175а, ал.1, пр. 3 от същия закон е наложена глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца.

С касационната жалба, с неуважение към състава на районния съд са развити съображения за неправилност на съдебното решение, като не се приемат мотивите, че вмененото административно нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП е извършено. Твърди се, че въззивната инстанция е формирала изводите си само въз основа на гласните и писмени доказателства на ответника. В съдебното решение не са съобразени допуснатите при АУАН, съответно НП процесуални нарушения – липса на описание на нарушението. Поддържа се, че управляваният от санкционираното лице автомобил е поднесъл, тъй като пътното платно е било мокро и имало хлъзгав участък. В тази връзка се поддържа, че водачът не е извършил преднамерена маневра с цел извеждане

на автомобила извън контрол. Представени са писмени бележки. Иска се отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. Г. поддържа касационната жалба с релевираните в нея доводи. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът - началник група при СДВР – отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не представя становище по касационната жалба и не изпраща представител.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства (писмени и гласни) при надлежното им отразяване в мотивите на въззивното решение. Противно на твърденията в касационната жалба, съдът е обсъдил всички възражения на жалбоподателя и е изложил мотиви по всяко отделно възражение, отхвърлено като неоснователно, които мотиви се споделят и от настоящата съдебна инстанция.

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 04.05.2023г., около 12:04 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], пред № 64, касаторът - Г. И. е използвал пътя, отворен за обществено ползване за други цели, освен за тяхното предназначение за превоз на пътници и товари, като е извършил демонстративна маневра с управлявания от него лек автомобил „БМВ“, модел „М 5 Компетешън“, рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на търговското дружество „ЛИОН РЕНАТ - А - КАР“ ЕООД, като: при маневра за привеждане в движение на МПС (след като преди това е спрял на червен сигнал на светофарната уредба в дясната пътна лента, при трилентов пътен участък), преднамерено извел автомобила извън контрол, довеждайки го до загуба на сцепление на гумите с пътя, като управляваното МПС на няколко пъти навлязло със задната си част частично в съседната лента, с което създавал предпоставки за застрашаване живота и здравето на останалите участници в движението и намиращите се на тротоара до пътната лента граждани.

Преки очевидци на нарушението са свидетелят В. С. – автоконтролор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР (актосъставител) и колегата му П. Н., които се движили зад касатора и непосредствено възприели движението на автомобила.

За констатираното нарушение, св. С. съставил против В. АУАН за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, предявен за връчване на последния, който обаче отказал да го разпише. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред СРС постановление.

Въззивният съд е намерил, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни

органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазен е установения ред и сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН за тяхното издаване. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП нарушение по чл.104Б, т. 2 от ЗДвП се установява от събраните гласни и писмени доказателства, както и че е осъществен съставът му, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

Следва да се посочи, че разпитан в съдебно заседание, актосъставителят С. е дал показания, относно нарушението и обстоятелствата, при които е било осъществено. Съобразно Постановление № 2/15.12.1978 г. по н. д. № 2/78 г., Пленум на ВС, „съставеният акт няма презумптивна доказателствена сила. От това следва, че когато актът се оспорва, съдът е длъжен да събере доказателства за отразените в него фактически констатации чрез разпита на актосъставителя, свидетеля и др.". В тази връзка настоящият състав счита, че свидетелските показания са правилно кредитирани от СРС като безпристрастни, преки и ясни и същевременно в унисон със събраните писмени доказателства по делото. Предвид тези обстоятелства не се споделя и довода на касатора за неправилно възприета и отразена фактическа обстановка.

Неоснователно е наведеното от касатора оплакване, че поведението, описано в процесното НП, не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба на чл. 104б, т.2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая безспорно е установено, че на 04.05.2023г., около 12:04 часа, в [населено място], по [улица]пред номер 64, с посока на движение от [улица]към [улица], участък отворен за обществено ползване, касаторът - Г. И. преднамерено извежда извън контрол управлявания от него л.а. БМВ М5 Компетишън, с рег. [рег.номер на МПС] , чрез извършване на рязка маневра при привеждането му в движение (от спряло положение на червен сигнал на светофарната уредба), довеждаща до загуба на сцепление на гумите с пътя т.е. при управление на моторното превозно средство не е използвал пътя съгласно неговото предназначение /за превоз на хора и товари/. Свидетелските показания установяват, че водачът съзнателно и без причини от обективен характер /атмосферни условия, мокра или заледена пътна настилка или др./ е извел автомобила извън контрол, извършвайки целенасочена маневра, в резултат на която на няколко пъти МПС навлезло със задната си част частично в съседната средна лента. Обстоятелството, че в закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари" като законодателна техника предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В тази връзка, както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, т.е. конкретните действия по управлението на автомобила, обосноваващи съставомерност. Без значение за тази съставомерност са конкретните способности, чрез които се постига крайният резултат – дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединителя, форсиране на двигателя, или по друг начин.

Правилно е установено, след обсъждане на данните в писмо от Националния институт по метеорология и хидрология, че не се доказва конкретното пътно платно да е било мокро към 12:04 часа на процесната дата и място. В показанията си актосъставителят

С. заявява, че пътят, по който касаторът се е движел, е бил сух. Следователно тезата, че поднасянето на автомобила е поради мокър път, а не в резултат от умишлено действие на водача на автомобила е недоказана. Същата съставлява защитна позиция и не се основава на обективните факти в случая. Данните от НИМХ са обсъдени от СРС в съвкупност с останалите доказателства и обосновано е даден превес на възприетото от служителите на ОПП – СДВР, които осъществяват пътен контрол по професия и не са свързани с касатора лица.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения, представляващи касационни основания по чл. 348, ал.1 НПК, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2233/13.05.2024 г. по НАХД № 2146/2024 г. на СРС, НО, 111 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.